

„Ale Pán mu řekl: „Vy farizeové očišťujete číše a mísy zvenčí, ale vaše nitro je plné hrabivosti a špatnosti.“ Luk 11, 39

PLNÁ SMYSLU

Tato elegantní skulptura vypadá jako váza. Avšak puklina, která se táhne její stranou, vzbuzuje pochyby. Tento objekt přece nemůže plnit funkci nádoby, neboť jedním otvorem by obsah přijal a druhým ho vzápětí ztratil! Takové prasklé nádoby vyhadzujeme, protože jsou bez užitku, k ničemu, mohou posloužit leda jako dekorace.

Zřejmě proto, aby tato váza nebyla vyhozena do smetí, napsal sám autor na její stranu zlatým písmem: „sinnvoll“ – smysluplná, užitečná. Teprve skrze její „ránu“ můžeme nahlédnout do jejího nitra. Skrze prasklinu vidíme, že její nitro je vzácně vykládáno zlatem, na rozdíl od její pestře pomalované vnější strany. U běžných váz je tomu naopak, uvnitř jsou chudší než na zdobeném vnějšku.

Smysl tohoto uměleckého objektu z dubového dřeva můžeme nalézt v souvislosti se slovy svatého Pavla: „Zazářil v našich srdcích... (2Kor 4, 6b-7) Autor skulptury Udo Mathee měl skutečně na mysli člověka. Jsme vyřezáni z tvrdého dřeva a přece zranitelní. Vnitřní napětí mohou napínat naše tělo a tak ho přetížít, že praskne. Takové „rány“ umožňují hluboké vhledy do našeho vnitřního centra, do naší duše a nechávají tušit v našem srdci Boží přítomnost. Trhlina v životě nedokáže učinit vše nesmyslným. Naopak, dodává smysl, neboť dává zakusit Boží přítomnost a sílu Božího Ducha tím, že působí zevnitř a všechny nedostatky naplňuje novým smyslem. Tak působí Boží milost a požehnání.

Hojnost Boží milosti Vám, nejenom pro září, přeje P. Daniel.

SLAVNOSTI A SVÁTKY V ZÁŘÍ 2011

- 14.09. středa: Svátek Povýšení svatého kříže – 16:00 Sv. Rodina
- 15.09. čtvrtek: Panny Marie Bolestné – 18:00 Sv. Martin
- 21.09. středa: Svátek sv. Matouše – 16:00 Sv. Rodina
- 28.09. středa: Slavnost sv. Václava – **18:00 Sv. Rodina**
- 29.09. čtvrtek: Svátek sv. Michaela, Gabriela, Rafaela –
– 18:00 Sv. Martin

ČTVRTKY V KLUBU DCB

Pořad čtvrtků v DCB bude oznamován při nedelní bohoslužbě.
Pastorační rada se sejde ve čtvrtek 15. září od 20 hod. v klubu DCB.

FARNÍ KAFE

Tak jako v minulých letech bude možnost se sejít každou první neděli v měsíci na Farním kafi v klubu DCB. Zde budou také vítány vaše kulinářské domácí produkty (jistě i nedomáci...) k potěše všech přítomných :-)

NÁBOŽENSTVÍ

Letos v naší farnosti mohou děti navštěvovat tyto skupiny náboženství:

1. předškolní děti - každé pondělí od 16.30 u sv. Martina, D. Žofák
2. děti z 1. stupně ZŠ - každá středa od 15.45 u sv. Martina, D. Žofák

Možná ještě rozšíříme nabídku o setkání pro přípravu na 1. svaté přijímání (pokud bude více žadatelů), které by probíhalo u sv. Martina (povede past. asist. D. Žofák) a před Velikonocemi by příprava byla doplněna o setkání s naším o. Danielem po nedělních bohoslužbách.

Termíny jsou zatím předběžné a pokud by se většině z Vás hodil jiný termín - pokusíme se společně najít jiný čas...

První setkání skupin by bylo stanoveno podle počtu přihlášek někdy koncem září, případně první týden v říjnu.

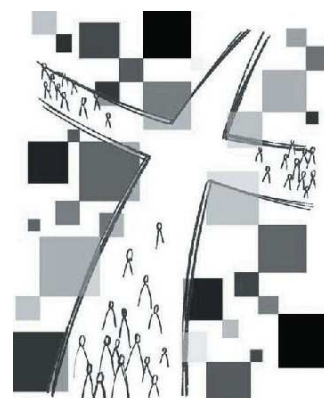
Těšíme se na setkání s Vámi a Vašimi dětmi!

SPOLEČENSTVÍ MLÁDEŽE

Tento rok je opět možné se přihlásit do společenství mládeže. Letos se předběžně počítá s jednou skupinou - ve čtvrtek od 19 hod. večer - kdo byste měl zájem, napište se na přihláškový list v předsíních obou našich kostelů. *David Ž.*

PŘÍPRAVY NA KŘEST A BIŘMOVÁNÍ

Od začátku září je možné se přihlásit na přípravu ke svátostem. List pro zájemce je připraven v předsíních obou našich kostelů. *David Ž.*

SPOLEČENSTVÍ DOSPĚLÝCH

Jako minulý rok, tak i letos Vás PŘEVÁŽNĚ střední generaci zveme ke scházení V ZÁKRISTII SV. MARTINA. Čas a místo si ještě upřesníme. Zájemci se mohou hlásit na mé číslo: 603 89 49 89 nebo na mail: david.zofak@tiscali.cz.

David Ž.

KURZY ALFA v Řepích

Jistě už víte, že se teď na podzim připravují v naší farnosti dva běhy kurzů Alfa - jeden dopoledne a jeden večer.

1) DOPOLEDNÍ kurz Alfa (s hlídáním dětí)

místo: sídlo OS Naše Řepy, Vondroušova 1199, Praha-Řepy
čas: vždy ve středu, 21. září – 14. prosince; 9,00 – 11,15 hod.

2) VEČERNÍ kurz Alfa (s teplou večeří)

místo: jídelna kláštera sester boromejek
čas: vždy ve středu, 21. září – 14. prosince; 19,00 – 21,30 hod.

Kurzy jsou určeny zvláště pro ty, kteří víru hledají, ale i pro ty, kdo jsou pokřtění popř. chodí do kostela, ale rádi by se ještě více dozvěděli něco o základech křesťanství a seznámili se s dalšími lidmi podobně zaměřenými.

Sami víte, co kurzy Alfa jsou - jak probíhají a co nabízejí -

- využijte tedy této příležitosti a **PŘIHLASTE SE**, popř. **POZVĚTE SVÉ ZNÁMÉ, KAMARÁDY NEBO PŘÁTELE MEZI NÁS!**

Více informací + přihlášky zájemcům poskytnou:

1) Mgr. David Žofák, (dopolední kurz), mobil 603 89 49 89, david.zofak@tiscali.cz

2) MUDr. Marie Svatošová, (večerní kurz), mobil 603 301 428,

marie.svatosova@seznam.cz

Viz také www.farnostrepy.estranky.cz; www.kurzylfa.cz

START DO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Pro mě je to vždycky určitý šok (něco jako když člověk skočí v parném horku do relativně studené vody rybníka :-))...

O prázdninách se většinou pohybuji v dost rozdílném systému než je ten školní: věnuji se více rodině, jsem více se svou drahou ženou, hraji si s dětmi, opravuji co mi přijde pod ruku, vyrážíme na výlety atd..., a pak přijde ta změna: desítky úkolů, nutnost více nejen prakticky ale i teoreticky a teologicky myslet - a to není tak hned...

Naštěstí mi zároveň přispěchává na pomoc i Boží slovo..., ve kterém se rád znovu dozvídám, že si nemusím dělat tolik starostí, že nemusím být na všechno úplně sám, že mám taky kolem sebe své bratry a sestry ve víře, se kterými vytváříme jednu farní rodinu. Nedávno jsem si to sám pro sebe formuloval do dvou jistě známých principů: být aktivní - snažit se něco dělat ale zároveň být i dostatečně pasivní - otevírat se Bohu, jeho lásce a pomoci - aby konečný výsledek mohl být „K větší slávě Boží“!

Přeji Vám také onu správnou aktivitu a pasivitu ve Vašem rozjezdu do nového školního roku :-)
Váš past. asistent David Ž.

18. neděle A. Mše přenášená Čr2

„Propusť ty zástupy...“ Pošli je někam! Radí učedníci Ježíšovi. Mají pro to rozumné důvody. Místo je pusté a prázdné, není co jíst. Docela je chápeme. Cítí se být bezmocní, přetížení požadavkem... O to nepochopitelnější je Ježíšovo slovo: „Vy jim dejte najíst!“ Myslí to vážně? Neztratil smysl pro realitu?

Ježíš chce, aby mu přinesli to, co mají. I když je to jenom 5 chlebů a 2 ryby. Prakticky nic pro tolik lidí. A pak se stane zázrak. Všichni se nasytí a ještě zbude. Zdánlivě málo vystačí pro mnohé.

Evangelium dnešní neděle nechce jenom popsat zázrak Ježíšova božství. Chce nám dodat odvahu, abychom se nebáli dát a rozdělit s tím, co máme!

Zázrak rozmnožení chlebů se mohl stát jenom proto, že učedníci Ježíšovi dali to málo, co měli. K proměně došlo v jeho rukou! Ale bez skrovného daru učedníků by to nešlo.

Krátce před svým nanebevstoupením vysílá Ježíš své učedníky do světa a říká: „Jděte, učíte ze všech národů učedníky a křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Tento příkaz je ještě větší a „bláznivější“ než ten „vy jim dejte jíst“.

Ale učedníci ho přijali přes beznadějně vyhlídky. Nejpozději od Velikonoc věděli: když dáme co máme, když to vložíme Ježíšovi do rukou, pak se stane něco velkého a nepředstavitelného. To je snad největší Ježíšův zázrak, že těch 12 obyčejných učedníků stojí na začátku hlásání o Božím království, na začátku církve, která trvá dodnes a pokračuje dál ve svém úkolu po všech končinách světa.

Tento úkol se týká i nás, co tady sedíme u Sv. Rodiny, i vás doma u rozhlasových přijímačů. Lidé mají hlad po chlebu, po lásce, po smyslu, po spáse. „Dejte jim jíst“ vyzývá Ježíš i nás. „Vyprávějte jim o Bohu, ved'te je k víře, dejte beznadějným naději!“

Také nám se chce říct jako učedníkům: „Pošli je pryč!“ Je jich mnoho, nic nemám, nemám předpoklady,... Každý z nás může to málo, co má, svůj chléb a svoji rybu, vložit do Ježíšových rukou. Podělit se o svůj čas, nabídnout pomoc, smíření,...

Klademe své malé dary do jeho rukou? On má moc učinit zázrak, ne my! On důvěřuje v naši pomoc. Musíme se učit své iniciativy, modlitby, skutky vkládat do jeho rukou a on pak v mnohých lidech utiší hlad po životě, po smyslu, po lásce, ...

Nouze nemusí člověka měnit jenom k horšímu, v nouzi může člověk prožít zázrak a spásu.

Učedníci to v dnešním evangeliu zažili na vlastní kůži. Prožili ZÁZRAK PRÁZDNÝCH RUKOU. Tento příběh se jim stal modelovým. Ježíš je nenaučil zázračně rozmnožovat chléb. Učil je ale za chléb DĚKOVAT, LÁMAT JEJ A ROZDÁVAT DÁL.

Pojďme do Ježíšovy školy, pozorujme, učme se v malých krocích, jak Bůh koná zázrak:

1. Nejdříve si uvědomím, po čem v životě toužím – kde je můj hlad, co potřebuji
2. Stáhnou se na opuštěné místo, abych byl s Ježíšem sám, a řeknu mu to. Co mu chci dnes říct? Co chce říct on mě? A poslouchám jeho hlas.
3. Učedníci Ježíšovi řekli svůj názor na nouzi lidí a čekají na odpověď. Je úplně jiná, než by chtěli nebo čekali...
4. „Vy jim dejte jíst“... neskutečné, nemají nic než prázdné ruce – respektive 5 chlebů a 2 ryby, to je nic, pro tolik! Podívám se na své ruce: jsou také prázdné: naplněné pochybnostmi: je

Pane skutečně mé jméno vyryté v tvých rukou? Nezapomínáš na mě? Vezmeš mě do zaslíbené země a budu vidět novým zrakem?

5. Z pohledu na své prázdné ruce a na prázdné ruce svých učedníků Ježíš rozbíjí logiku toho, co je normální a možné, když učedníkům říká: neposílejte je pryč, vy jim dejte jíst.
6. Učedníci dají to málo, co mají do Ježíšových rukou – to jediné, co mají pustí, odevzdají. Také já mu mohu odevzdat všechno, i své pochybnosti o sobě a také všechna svá ochromení: to nezvládnou, „to nedám“, na to nemám, to umí jiní lépe, ... Ježíš jakoby chtěl, aby se zázrak stal uprostřed pustiny, chudoby a hladu. Neboť jde o to, aby naše prázdné ruce daly i to, co vlastně ani samy vůbec nevlastní.
7. V příběhu jde o nový pohled, protože možnosti našeho života jsou mnohem hezčí, plodnější, užitečnější, než nám říká logika našeho všedního dne. Když máme odvahu dát se, rozdat, riskovat Lásku Boží, pak nás tento zázrak promění.

Vzpomeňme si! Emauzští učedníci nechápou, když kráčí s nepoznaným Ježíšem, a otevrou oči teprve tehdy, když vidí Ježíše lámat chléb, když on sám převezme iniciativu. V dnešním evangelium je také náznak Poslední večeře. *„Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům“*

To je napsáno, aby se také nám otevřely oči! Zázrak rozmnožení chlebů začíná tam, kde lidé slaví Eucharistii. Díváme se na své vlastní ruce, na ten malý kousek chleba, který logicky nestačí zasytit celý svět. A přesto slavíme kousíček proměny našeho života v bohatství Božích možností.

Vyznáváme: jsme tady pro druhého, nenecháme nikoho padnout, stojíme jeden za druhým. Tam, kde se necháme nést znamením „lámání chleba“, kde se identifikujeme s Boží starostlivostí o člověka, tam roste v nitru, uprostřed duše, síla k zázraku. A zázrak se stane vždy tehdy, když člověk v sobě překoná strach sám o sebe, o své vlastní potřeby a z důvěry v Boha, s vědomím, že On jej nese, se stane nositelem tíhy druhého. Zázrak rozmnožení chlebů začíná proměnou duše.

P. Daniel

PŘEVZATO z www.RES CLARITATIS + www.VIRA.CZ

BENEDIKT XVI.: KRÁSA NÁM POMÁHÁ V MODLITBĚ

Při poslední generální audienci v Castel Gandolfo vyzval papež, abychom navštěvovali umělecké galerie nejen pro kulturní obohacení, ale i jako příležitost upevnit pouto s Pánem, protože krása nás vyzývá k usebrání a je cestou k Bohu.

Papež Benedikt XVI. připomněl posluchačům, že možná i oni už zakusili kontemplaci umění, poezie nebo hudby: ta nám připomíná, že je tu „něco mnohem většího, něco, co mluví, něco, co se dotýká našeho srdce, co nám přináší poselství a pozdvihuje ducha“.

„Umění dokáže vyjádřit a zviditelnit potřebu člověka jít dál za to, co vidí: zjevuje mu jeho žízeň a hledání nekonečna,“ vysvětlil papež. „Umění

jsou otevřené dveře k nekonečnu, ke kráse a pravdě za všedním životem. Umělecké dílo dokáže otevřít oči naší mysli a srdce a zve nás výš."

Papež uvedl svou vlastní podobnou zkušenost: „Pamatuji se na bachovský koncert v Mnichově, který dirigoval Leonard Bernstein. Na konec, při jedné z kantát, jsem cítil v hloubi srdce, že to, co jsem slyšel, ke mně promlouvalo pravdu, pravdu o nejvyšším skladateli a přimělo mě děkovat Bohu. Vedle mne seděl mnichovský luteránský biskup. Řekl jsem mu: „Ať to slyšel kdokoli, pochopil, že víra je pravdivá.“

ANTIKONCEPCE: DŮSLEDKY BUDOU DRAŽŠÍ

Obamova administrativa občas naznačuje, že federální prostředky poskytované na antikoncepci jsou rozumnými náklady, protože se tak snižuje počet narozených dětí v chudých domácnostech, které budou potřebovat státní podporu. Bývalá mluvčí Nancy Pelosi na základě této úvahy výslovně prohlásila, že výdaje na antikoncepci budou znamenat úspory pro vládu.

Carolyn Moynihan s ní nesouhlasí a poukazuje na to, že rozšířené používání antikoncepce přináší řadu destruktivních vedlejších účinků, které jsou v dlouhodobém horizontu pro společnost mnohem ničivější a nákladnější.

NEPŘEDSTAVUJ SI VŽDY JEN TO NEJHORŠÍ! *(www.vira.cz)*

Jak máme žít, abychom nemuseli litovat, že jsme něco neudělali? Snad nejvíce jsem se v této věci poučil od ženy, které bylo přes sedmdesát a která vyrůstala v Německu během druhé světové války. Když se ohlížela za svým životem, konstatovala, že nejdůležitější rozhodnutí udělala v situacích, kdy šlo o to, zda projeví odvahu, či zda podlehne strachu.

Opustit možné dobro je mnohem horší než neuspět

Život v poválečném Německu byl pro ni velmi těžký. Když jí bylo 22, udělala Elsa jedno z velkých riskantních rozhodnutí svého života. Rozhodla se, že se odstěhuje do Kanady a začne tam nový život. V té době v Kanadě nikoho neznala; nevěděla, jak tam sežene práci, a neuměla ani anglicky. Řekla mi, že když se ohlíží nazpět, ví, že šlo o velice riskantní rozhodnutí, nicméně právě toto rozhodnutí znamenalo v jejím životě obrát.

Ptal jsem se jí, jakým způsobem se odhodlávala k riskantním rozhodnutím. Odpověděla mi: „Kdykoli jsem uvažovala o něčem riskantním, představovala jsem si nejprve to nejlepší, k čemu by mohlo dané rozhodnutí vést. Představovala jsem si, co vše by se mohlo uskutečnit, kdyby mi ten risk vyšel. Pak jsem si představovala to nejhorší, co by se mohlo stát, kdybych se odhodlala dané riziko podstoupit. Kladla jsem si otázku, zda bych se s tím nejhorším dokázala vyrovnat. Pokaždé jsem došla k závěru, že ano. Možná se odstěhuji do Kanady a ono to nevyjde. Zůstala bych sama, bez peněz, ale věděla jsem, že bych se mohla vrátit domů. Pak jsem si představila tu nejlepší možnost: Začnu nový život, najdu si spoustu přátel, naleznu životní lásku a v této nové zemi vychovám děti. Na tuto představu jsem se pak soustředila. Kdykoli jsem

začala pochybovat, představila jsem si to nejlepší dobro, po kterém jsem toužila. Neustále jsem si připomínala, že opustit možné dobro je mnohem horší než neuspět.“

Litovat bychom měli jen toho, oč jsme se nepokusili

Mnozí z nás postupují zcela opačně. Stojíme-li před rizikem, představujeme si rovnou to nejhorší, co by mohlo nastat, a pak na tyto představy neustále myslíme. Nejhorší možností je zřejmě nakonec ležet na smrtelné posteli a litovat, že jsme nedokončili knihy, které jsme začali psát, a nepodnikli cesty, po nichž jsme tolik toužili.

Vyrůstal jsem v New Yorku v dobách vrcholící studené války. Hrozba nukleární války se jevila jako velmi reálná. Když zabili prezidenta Johna Kennedyho, chodil jsem do druhé třídy. Živě si vzpomínám, jak jsme ve škole nacvičovali letecké poplachy. Viděli jsme filmy o zkouškách nukleárních zbraní. Viděli jsme domy, které vybuchly a zmizely. Letecké poplachy jsme nacvičovali vždy po několika měsících. Připravovali jsme se na výbuch atomové pumy. Stále si vzpomínám na svůj tehdejší strach. Viděl jsem sebe sama, jak sedím ve školní lavici, a život, který tak důvěrně znám, náhle skončí. Když zazněla siréna, učitel chtěl, abychom se všichni schovali pod lavice. Již tehdy mě napadlo, že má stará školní lavice by mě asi příliš neochránila.

Jednou během poplachu přistoupil můj kamarád Kenny k oknu, zatímco my všichni ostatní jsme leželi pod lavice. Učitel na něj zavolał: „Co to děláš? Schovej se pod lavici!“ Kenny odvětil: „Pane Browne, když mě tak jako tak dostanou, tak se radši napřímím a podívám se na to jasné světlo, místo abych se schovával pod lavici!“ Mnozí z nás stráví celý svůj život schování pod pomyslnou lavicí.

Domníváme se, že to nejhorší, co by nás mohlo potkat, je neúspěch a odmítnutí. Během dvou set rozhovorů, které jsem absolvoval, jsem ale dospěl k jinému závěru: To, čeho bychom se měli obávat nejvíce, je lítost nad tím, že jsme se o nic nepokusili.

Zpracováno podle knihy Johna Izzy [Pět tajemství, která musíte objevit dříve, než zemřete](#), kterou vydalo nakladatelství [Návrat](#).

LEGRACE NA PLACE :-)

V KOSTELE byla vyloupena pokladnička.

Po několika dnech obdržel farář obálku s dvacetikorunou. Na přiloženém lístku stálo: Ukradl jsem ve vašem kostele sto korun. Protože mě trápí svědomí, posílám tímto dvacet korun zpět. Bude-li mě svědomí trápit dál, můžete počítat s dalšími splátkami.

TŘICET TISÍC LET před narozením Krista...

Pračlověk si prohlíží vysvědčení svého syna a našťavaně říká:

- To, že máš trojku z lovu, dovedu pochopit, jsi ještě malý, ale že jsi propadl z dějepisu, který má jen dvě stránky, to je skutečně hanba!

DOBROTA A LÁSKA

Kdo je dobrý, dává trochu;
kdo miluje, žije proto, aby dal mnoho.
Kdo je dobrý, snáší urážky;
kdo miluje, zapomíná.
Kdo je dobrý, je pohnut lítostí;
kdo miluje, pomáhá.
Kdo je dobrý, snaží se usmívat;
kdo miluje, rozesmává druhé.
Kdo je dobrý, dělá, co je možné;
kdo miluje, dělá, co je nemožné.
Kdo je dobrý, pomáhá tomu, kdo je mu blízko;
kdo miluje, je vždy blízko se svou pomocí.
Kdo je dobrý, odměřuje svou pomoc;
kdo miluje, pomáhá bez míry.

sv. Angela Merici

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI

KOSTEL SV. RODINY

NEDĚLE – 9 hod

Pondělí – 16 hod

Středa – 16 hod

Pátek – 18 hod

Sobota – 18⁰⁰ (*s nedělní platností...*) mše spojená s nešporami

KOSTEL SV. MARTINA

NEDĚLE – 7⁴⁵

Úterý – 18 hod

Čtvrtek – 18 hod

vydává:

redakce:

uzávěrka:

kontakty:

Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6

Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová

náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč

do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)

o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989; david.zofak@tiscali.cz; <http://www.farnostrepy.estranky.cz>

